

בבית המשפט העליון

רע"ב 3852/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: יצחק סויסה

נגד

המשיבים: 1. שירות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 16.04.2024 בעת"א 48610-03-24 שניתנה על ידי כבוד השופט ע' בן-חמו; הודעה מטעם הסניגוריה הציבורית

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. זוהי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט ע' בן-חמו) מיום 16.04.2024 בעת"א 48610-03-24, בגדרה נדחתה עתירת המבקש להורות לשירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס) להוציא אותו לחופשה חריגה.
2. לאחר ששמע את טיעוני המבקש ובאת-כוח שב"ס, ועיין בחומר שהונח בפניו, קבע בית משפט קמא כי הנתונים, בכללותם, מלמדים על סיכון שנשקף מהמבקש. סיכון זה, כך נקבע – לא מאפשר היעדרות לבקשתו לצאת לחופשה חריגה. ברם, נוכח נסיבותיו הייחודיות, לרבות המצב הרפואי הקשה של אמו ואחותו – בית המשפט הורה להוציא את המבקש לבקרן בליווי, בטווח של עד 45 יום מעת מתן ההחלטה.
3. המבקש, שאינו מיוצג, משיג על החלטה זו וטוען כי היא מבוססת על מידע שגוי. כן נטען על-ידו, כי הוא עבר כבר דרך טיפולית שמאיינת את המסוכנות הנשקפת ממנו. לפיכך, עותר המבקש לאפשר לו לצאת לחופשה חריגה, וכן מבקש הוא למנות לו סניגור שייצגו בהליך דנא.
4. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

5. הלכה היא עמנו, כי רשות ערעור על החלטתו של בית משפט מחוזי בעתירת אסיר תינתן אך במקרים חריגים וכשמתעוררת שאלה משפטית עקרונית בעלת חשיבות כללית (בר"ע 7/86 וייל נ' מדינת ישראל (26.06.1986)). הבקשה שלפניי נטועה בענייננו הפרטני של המבקש ואין היא נמנית עם אותם מקרים חריגים.

6. כאמור לעיל, בית משפט הגיע לתוצאה אליה הגיע לאחר ששמע את טיעוני הצדדים, ועיין בחומר הרלוונטי שהוגש לעיונו. לא זו אף זו, בית המשפט הטה אוזן קשבת לתחינתו של המבקש והתיר לו ביקור בליווי. בהחלטה זו אין כל טעם מבורר להתערבותי.

7. משהבקשה לרשות ערעור לא עומדת באמות המידה המקובלות ולו בקירוב, ונוכח עמדת הסנגוריה הציבורית שלא נעלמה מעיני – לא מצאתי לדון בבקשה למינוי סניגור.

8. הבקשה נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשפ"ד (4.7.2024).

ש פ ט